

Do Wisconsinu.

Z česko-amerického života napsal Jan Harris Zachar.

Konečně poslední výstup byl roveden. Toužebně čekal Rajn a konec, toužebně, i bouřilo se jeho nitro, když potlesk obecnstva util oponu nahoru a dolů, zdržuje tak volnou zábavu. Nechápal ni, co hráli. Slyšel jen, jak hrdi a amírá pro nějakou velikou myšlenku a hlouběji nesnažil se vniknout. Jeho oči nevisely na hercích, ale na černých pěkných vlasech, jejichž majitelka seděla předím v druhé řadě, jeho oči nepouchaly řeč jeviště, ale napsaly, aby zachytily něco z toho, co mladý švihák povídá majitelce černých vlasů.

Potlesk dozněl. Obecnstvo stávalo a již na všech stranách se chápal se židli, aby učinily místo pro tanece. Rajn se vtláčil zástup. Viděl, jak s Anežkou stal onen mladý švihák, pozoroval je, jak spolu se uhybali lidem dle odnášejícím, jak byli do sebe zabráněni, jak se na sebe usmívali.

Nezachvátala ho žárliivost. Ždyť tenkrát, když s ní tancoval, tak mile s ním hovořila, tak adece se na něj usmívala, tak laodnými slovy dovolila mu, aby se odíval do jejího domova! Než se chovat k hochům odmítala... A když Rajn si připamatoval různé maličkosti, jimiž Anežka projevila k němu svou náklonnost, těšil se dvojnásobně na ten okamžik, kdy se před ní opět objeví.

Sál byl vyprázdněn. Zahrála hudba. Zahrála polku, veselou, i aré kosti přemahajíce. Pokorná ivěsila se na svého hochu, a již nízeli v davu tancujících. Rajn oupl si ke dveřím. Skrze dav a rach namáhavě pronikal svým akem, aby stopoval tu, pro niž ibloužil v tuto místnost. Brzy našel, brzy ji ztratil, a kdykoy uzřel její ztepilou postavu, její rvenou líč pod bohatým černým asem stále se usmívající na projšek, zachvácen byl žádostivostí, y on ji měl ve své náručí, aby i ji mohl hledět v oči, povídat si ní o farmách, o šťastném domá- m krbu.

Tanec se střídal s tancem, než ajnova touha se ještě neuskuteč- la. Čekal na příležitost, která y Anežku vehnala v jeho náruč, kal na vhodný okamžik, kdy eh od ní odejde, kdy hudba ná- e zahraje, a kdy on, Rajn, při- očí, uchopí ji, a budou se spolu áčet, otáčet, až krev se jim zpě- , ale marně čekal. Pro Pokor- u a jejího průvodce jakoby ni- lo jiný nežil.

Rozbouřen vyšel ze sálu na uli- . Podepřel se o akát, jehož stín nutně mšeil vrhal na zem, a ne- úvaje se ovívati teplým věté- em, jenž táhl od Albright, po- ouchal hlas své žárliivosti. Ne- léastnil se divadla a tance pro- , aby byl zklamán. Od toho dne, dy koupil osmdesátku ve Wiscon- nu těšil se jako dítě na okamžik, dy opět uzří Anežku. Našel pří- žitost. Z novin se dočetl o di- adle a tanci, i rozloučív se se vým dosavadním zaměstnavate- em, na cestě do svého budoucího omova zastavil se ve městě Anež- ně. Líčil si krásně okamžik hledání! Líčil si, jak bude Po- orná překvapena, až zahraje udba, a on se před ní objeví, aby s ní zatančil, líčil si, jak se spo- i budou důvěřivě baviti, líčil si, ak odkryje před ní své plány, a ak ona svoji životní cestu spojí s estou jeho. Zatím však jeho sen yzněl v jiný tón. Anežka má ji- ého hochu. Jako holubiice se k

němu tulí, na jeho slovech lpí ja- ko na moudrosti, blaženě se naň usmívá, kdykoliv ji častuje a snad ho také zve k sobě do domu!

Vrátil se zpět do sálu. Hráli valčík. Rajn jej znal. Byl to ten milý, sladký valčík, jímž jakoby se plulo k radostným cílům. Žá- dost se v Rajnovi vzejala. V ro- hu stála Anežka, jako tehdy, bílá s bohatě vyšíváním živůtkem, i rozběhl se, aby ji uchopil v tanece. Však dříve než Rajn se k ní při- blížil, byla uchváena svým prů- vodcem a již v krásných oblou- cích oddalovala se její bílá sukně od farmářského hosta.

Rajn zabočil k nálevně. Vše v něm vřelo. Byl v té chvíli scho- pen, aby pěstmi dokázal nicotu toho podvodného měšťáka. Ně- kolikrát po sobě častoval, i měl hned kolem sebe plno známých. Uprostřed zpěvu, připíjení a du- chaplných vtipů jakýs čtyřicátník vzpomínal těch dob, kdy chodil za svoji ženou. Smál se plně při těch vzpomínkách. Byli dva so- kové a již se zdálo, že on prohra- je. Přece však zvítězil.

Rajn byl povzbuzen. I on má soka, a zdá se, jakoby jeho sok měl být vítězem. Než Rajn bude zápasit. Učinil na Anežku dobrý dojem, má slušné jmění... proč by on nemohl odnésti triumf? V tuto chvíli jeho sok se raduje. Však ne poslední radostí! Přijde den, kdy Anežka pozná člověka poctivého od lečjakého hejska.

Bylo po druhé hodině z půlnočí, když hudba zahrála "Sweet home". Z nálevny do tónů hudby mísily se pijácké basy, na lavicích podél stěn sedělo několik unave- ných těl, jejichž ani poslední tanec nemohl vzpružiti, a zbytek náru- živých upostlechl výzvu hudby. Rajn seděl na galerii. Skrze prach a kouř vypoulenýma očima pozo- roval Anežku, jak se tiskne ke svému šohajovi, jak vypíná svoje tělo, a jak v tvářích hoří, vypou- lenýma očima pozoroval jejího ho- cha, jak ji svírá ve své náručí. Plamen v Rajnovi hořel. Po celý večer se pozoroval a čím více je pozorval, tím více v něm žárliivost vyrážela. Se svírající nedočkavos- tí čekal budoucí okamžiky. Tělo se mu chvělo, jakoby se mělo vy- mrštit a chytit ty okamžiky, kte- ré měly přinést něco strašlivého.

Poslední tón dozněl. Několik potlesků se ozvalo, a pak všechno hrnule se ke dveřím.

Anežka chopila se svého průvod- ce a veselá odeházela.

Zoufale je Rajn pozoroval. Ná- hle se vzhopil a sestoupil spěšně z galerie, vyšel za nimi na ulici.

Poznal je dobře. Poznal dobře tu bílou postavu, jež se před ním v temnu kmitala, poznal dobře ten soprán ulicí hlučně se rozléhající. Jako zloděj kradl se za nimi. Jako lupič, jenž je má přepadnout, a ten oheň v něm hořel, hořel jako- by měl býti předejrou nějaké tra- giky.

Náhle se zastavil. Zdálo se mu, že i postavy před ním stanuly. Na- hnul se ku předu, napjal oči, aby lépe viděly skrze tmú. Kmitlo mu hlavou, že Anežka je opilá, i zřel, jakoby černá postava přivínula k sobě postavu bílou, jakoby se k této sklonila a ji líbala, jakoby ji k sobě víc a více tiskla, tiskla tak silně, tak silně.

Rajn vyrazil v před. Oheň vy- soko vyšlehl. Tu černou postavu chtěl přepadnout, zrazit ji k zemi, zkopat ji, aby její špinavé ruce nevztahovaly se po bílém živůtku Anežčině.

Dohonil je. Šli klidně, zavěšení na sebe.

Rajn se zastavil. Co si ho za- chvělo, jakoby si osoboval něco, k čemu neměl práva. Již se resig-

nace v něm ozvala. Ale vzhopil se přece a jako detektiv krácel za nimi.

Konečně stanuli u jakéhosi do- mu. Rajn poznal, že to Anežčin domov. Oheň v něm opět šlehal. Dnešní den měl rozhodnout o je- ho budoucnosti a za tím účelem sůcastnil se divadla. Než ta jeho budoucnost se hroufí. Městský hejsek, svůdný, mnohomluvný vstoupil mu do cesty, uchvátit mu to, co jemu, Rajnovi, patří, a snad v tuto chvíli svým mlkovaním po- skvrňuje Anežku! Jako vlk čí- hájeji na svou obět wisconsinský farmář zíral do tmy, v níž zmizely jeho předměty.

Minuty prechaly... Nač čeká vlastně? Hoch od Anežky neod- chází a kdyby odešel, mohl-li by s ní mluvit? A snad už spí... vždyť utekla již třetí hodina! Di- voce myšlenky táhly Rajnovou hlavou. Vzpomínal na veřejné evi- čení, kdy prvne uzřel ztepilou dív- ku, čilou, s kouzelným úsměvem, s jistotou odpovídající taktům hud- by, vzpomínal na Wisconsin, vzpo- mínal na smutný výsledek dnešní noci. Anežku miluje, přiznal si, i vzmužil se po tomto přiznání a rozhodl se, že Anežku musí dostat. Má zde tetu. Tetě se svěří se svou láskou a odjede na svou farmu. Pak, ať si onen hejsek běhá, ať se s Anežkou baví — Rajnova tetu má dobrý výevik, jež nejednou v podobných případech dokázala. — Anežka bude jeho, Anežka bude švarnou wisconsinskou selkou!

Devatenáctá ulice ozývala se ve- selím. To Pokorný slavil sňatek deery své Anežky s Rajnem. Hluč- no bylo dost při veselce. Děti před domem radostí skotačící by- ly přípravou pro každého, kdoko- liv chtěl spatřit svateběany. Dům byl naplněn českými sousedy a seusedkami, kteří nad mísami sle- pie, knedlíků a zelí, nad sklenicemi piva a kořalky živě dávali na jevo svou rozjařenost, a jejich ve- selí tím více rostlo, čím více ozý- vala se harmonika a zvala je ku valčíku, polce a škotské. Bylo k zalknutí v těch nízkých světnicích dusících se ve výparech těl a v kouři laeinyých doutníků, než nad- šení přítomných tím se nikterak neumenšovalo. Bylo dosti dobrě- ho jídla a pití, i bylo zapotřebí se veselit. Starým Pokorným štěstí zářilo z očí: jejich deaří kynula dobrá budoucnost, neboť si vzala bohatého farmáře. Rajn se musel vybouřit: podařilo se mu, po čem- toužil. A když přijíjeli mu na zdraví, když harmonika hrála, a když sousedky, vedeny jeho tetou bombardovaly svateběany rýží, dupl si nohou, zavískal, přitiskl prudee na svá prsa Anežku a pu- stil se v bujný tanec. Rajn zvítě- zil! Anežka bude wisconsinskou farmářkou!...

Mukami prošel Rajn od oné no- ci, kdy stopoval Anežku. Probděl jí celou a ráno na to, zjevně znám- ky rozervanosti v obličejí, slabým hlasem povídal tetě o Anežce. Za- čal od prvního setkání, od modré sukýnky až do taneční zábavy po divadelním představení odbývané a projevil své plány do budoucno- sti, již v novém státě s novým ži- votem, životem rodinným chtěl žít.

Šustrová jej bedlivě posloucha- la. Neviděla nie divného v tom, vzala-li by si Anežka jejího sy- novce, a když tento slíbil jí tři- cátku za námluvy, byla přesvědče- na, že Anežka a Rajn k sobě se ho- dí, a že pro Anežku vůbec není ani lepšího ženicha. Šustrová již mno- ho lidí uvedla v stav manželský, doposud ani jednu námluvy se jí nezkažily, i slíbila synovci, co bu- de v její moei, pro něj učiní, a aby

ho vzpružila, pozvala se již napřed na veselku.

Rajn odejel na svou osmdesát- ku. Odejel, zmítán nejistotou, a jen chvílemi ozvala se v něm od- vaha a naděje na vítězství. Věno- val se farmě. Vystavěl si domek se čtyřmi světnicemi, zrobil si kol- ny a maštale, koupil si něco do- bytka a něco strojů, kácel stromy, osel, co se dalo. Vypůjčil si pe- níze. Těžké krůpěje kanuly mu po čele a tvářích. Než Rajn ne- bál se dluhů, nelekal se krůpějí: zřel jen k Anežce, k té bílé, ztepí- lé postavě, která jako lílie okráš- lila by jeho pustou domácnost. A při vzpomínkách na ni zapuzoval vši moei nejistotu a opojoval se sny, jakoby ji u sobě měl, jakoby mu oslazovala večery a noce, jako- by mu pomáhala.

Zatím Šustrová namlouvala. Zнала Pokorné dobře i nebylo těž- ko dostati se do jejich domácnosti. Nejprve mluvila s rodiči. Má pro Anežku ženicha. Je to bohatý farmář, ve Wisconsině má stošede- sátku a v banku peněz, kdo ví, co. Rodičům nabídka se líbila. Bylo jejich přáním, aby svou deuru vi- děl zaopatřenu, a zdálo se jim, že lepšího zaopatření, než jaké jim Šustrová nabízela, nemohou jí dá- ti. Zbývala tedy Anežka. Šu- strová mluvila k ní hladce. Anež- ka se dobře pamatovala na toho táhlého farmáře, s nímž tancovala v den veřejného evičení, a ač otá- lela dlouho s rozhodnutím, přece jednoho dne oznámila, že si Rajna vezme. Nemilovala Rajna, naopak byl jí odporný. Takový táhlý, hranatý, neobhrabaný byl, její však hoši, s nimiž kamarádila, a již ji v nocích vyprovázeli z taneč do- mů, byli hezíci a zábavní. Dala Rajnovi přednost pro jeho jmění, o němž jí Šustrová vyprávěla. Být majitelkou sto a šedesáti akrů, jez- diti na buggách; do banky uklá- dat dollarý... to se jí jevilo v ne- výslovné svůdnosti.

Nad jejím rozhodnutím zara- dovali se rodičové, že mají deuru za- opatřenou, zaradovala se Šustrová, že vydělala třicet dollarů, zarado- val se Rajn, že na své srdce bude moei tisknout tu, již miluje, i není divu, že Devatenáctá ulice byla rozrušena nad tou hlučnou vesel- kou, již vystrojili Pokorných. Pokračování.

Foral & Kunel,

Jediná česká

Komisionářská firma v Omaze

v čísle 419 So. 11th Str.,

obchoduje

drůbeží, vejci, máslem, telaty, kásem i vůbec všemi farmerskými výrobky. Za vše platí nejvyšší ceny a peníze za zboží znaře obratem pošty. Cenníky zasylá na požádání zdarma a to každý týden.

Odporučení: Bradstreet, Omaha Nat'l Bank a United States Nat'l Bank. 106

Žluční kamínky, apendicitis,

choroby jater, ledvín, žaludku a střev nevyléčí operace, nýbrž

Fruitola a Traxo.

Tisíce úplně vyléčených pacientů, též i Čechů. Za \$2.00 prodává výhradní jednatel, český lékařník

S. A. BERÁNEK,

16. a William ul., Omaha, Neb.

CHAS. H. STILLER

vlastní vzorně zařízený

Hostinec

na severozáp. rohu 13. a

Howard ul. v Omaze.

Má na skladě vždy nejlepší im- portované doutníky i domácí vína a likéry.

Storzův ležák vždy na čepu.

Chutný zákusek vždy po ruce. Zastavte se na jednu. 42

VÁC. ŠONKA

vlastní nejlépe zásobený, útulný

HOSTINEC

na sev.-vých. rohu 11.

a Harney ul. v Omaze.

Na ruce stále čerstvý Schlitzův mok, znamenité likéry všeho dru- hu a nejlepší doutníky.

Teplý zákusek v každou chvíli. Tel. Douglas 4259. 39tf

Hledáme

dobré jednatele

v každé české osadě ku prodávání našich pozem- ků v Nebrascu, v Jižní Severní Dakotě a Texasu

Dobrý, přičiňlivý a poctivý jednatel sobě může vydělati slušnou mzdu.

O podrobnosti dopište si na První Českou Kolonizační Společnost

The International Land and Investment Co.

548-49 BEE BUILDING, OMAHA, NEB.

TELLMORE

Jest výtečný druh whisky, jejíž výhradními rozeslateli jsou

Atlas Wine and Liquor Co.,

VELKOOBCHODNÍCI A IMPORTÉŘI

659-61 Blue Island Ave., CHICAGO, ILLS.

Zaručena dle vládního zákona o čistých potravinách a lékách.

44tf

JOHN J. FLORIAN, cestující jednatel.

S. JUNG & CO.,

velkoobchod líhovinami

jsou jediní majitelé

Dr. A. Svobody Hořkého Vína.

Připravené dle předpisů tohoto proslulého lékaře, odporučeno ode všech lékařských autorit v nemocích žaludku a vnitřnosti. Toto výtečné léčivé víno, užíváno li v pravých dávkách, může býti užíváno co lék při slabosti ža- ludku, nechuti k jídlu, nezdrávnosti a všech podobných nemocích. Prodáváno jest v plných kvartových lahvích. Žádajte o toto víno, jež jest k dostání ve všech českých hostincích.

J. H. SHARY,

548 BEE BUIDG., OMAHA, NEB.

Telefon Douglas 3133